

Bài của Chủ Tịch
Henry B. Eyring
Đệ Nhất Cố Vấn trong
Đệ Nhất Chủ Tịch Đoàn

Sự Vui Mừng của Các Người Sẽ Lớn Lao Biết Bao

Có rất ít niềm vui trong cuộc sống tuyệt vời và lâu dài hơn việc biết rằng các anh chị em đã giúp những người khác tiếp nhận phúc âm phục hồi của Chúa Giê Su Kỵ Tô vào lòng của họ. Việc có được niềm vui đó là cơ hội của mỗi tín hữu Giáo Hội. Khi chịu phép báp têm, chúng ta đã hứa rằng chúng ta sẽ “đứng lên làm nhân chứng cho Thượng Đế bất cứ lúc nào, trong bất cứ việc gì, và ở bất cứ nơi đâu mà [chúng ta] hiện diện, cho đến khi chết, ngõ hầu [chúng ta] có thể được Thượng Đế cứu chuộc và được tính chung với những người thuộc về lần phục sinh thứ nhất, để [chúng ta] có được cuộc sống vĩnh cửu” Mô Si A 18:9).

Tất cả các tín hữu đều chấp nhận một phần lệnh truyền ban ra cho Giáo Hội để mang phúc âm của Chúa Giê Su Kỵ Tô cho thế gian, bất cứ nơi nào và chừng nào họ còn sống. Chúa phán điều đó một cách rõ ràng: “Này, ta phái các người đi làm chứng và cảnh cáo dân chúng, và điều cần thiết cho mỗi người nào đã từng được cảnh cáo thì phải cảnh cáo người lân cận của mình” (GLGU 88:81). Những người truyền giáo toàn thời gian cần phải có quyền năng để giảng dạy những người chưa phải là tín hữu của Giáo Hội. Các tín hữu của Giáo Hội phải có quyền năng để tìm ra những người nào Chúa đã chuẩn

bị cho những người truyền giáo để giảng dạy.

Chúng ta cần phải sử dụng đức tin của mình để tin tưởng rằng Chúa đã chuẩn bị cho những người xung quanh chúng ta được giảng dạy. Ngài biết họ là ai và khi nào họ sẵn sàng, cũng như Ngài có thể hướng dẫn chúng ta đến với họ bằng quyền năng của Đức Thánh Linh cùng ban cho chúng ta những lời nói để mời họ được giảng dạy. Lời hứa mà Chúa ban cho một người truyền giáo vào năm 1832 cũng là lời hứa Ngài ban cho chúng ta khi chúng ta được lệnh phải tìm ra những người sẵn sàng để được những người truyền giáo giảng dạy: “Ta sẽ gửi cho hấn Đấng An Ủi, là Đấng sẽ dạy cho hấn biết lẽ thật và con đường mà hấn phải đi; và nếu hấn trung thành, thì ta sẽ đội mão triều thiên cho hấn bằng những bó lúa” (GLGU 79:2-3).

Và lời hứa về niềm vui lớn lao cho người truyền giáo trung tín cũng thuộc vào chúng ta khi các tín hữu trung tín hết lòng yêu mến công việc truyền giáo:

“Và giờ đây, nếu sự vui mừng của các người sẽ lớn lao với một người mà các người đem về cho ta vào trong vương quốc của Cha ta, thì sự vui mừng của các người còn lớn lao hơn biết bao nếu các người đem về cho ta nhiều người!”

“Này, trước mắt các người, các người có phúc âm của ta, và đá của ta, và sự cứu rỗi của ta.

“Hãy cầu xin Đức Chúa Cha trong danh ta, với đức tin tin tưởng rằng các người sẽ nhận được, rồi các người sẽ có được Đức Thánh Linh, là Đấng sẽ biểu lộ tất cả mọi sự việc mà cần thiết cho con cái loài người” (GLGU 18:16–18).

Ngoài Đức Thánh Linh để giúp chúng ta nhận biết và mời những người nào đã sẵn sàng để được giảng dạy, Chúa đã kêu gọi và huấn luyện các vị lãnh đạo để hướng dẫn chúng ta. Trong một bức thư đề ngày 28 tháng Hai năm 2002, Đệ Nhất Chủ Tịch Đoàn đã đặt nhiều trách nhiệm hơn vào các vị giám trợ và tiểu giáo khu đối với công việc truyền giáo.¹ Với sự giúp đỡ của hội đồng tiểu giáo khu hoặc chi nhánh, ủy ban chấp hành chức tư tế phát triển một kế hoạch truyền giáo cho đơn vị. Trong kế hoạch đó là những đề nghị về cách các tín hữu có thể tìm ra những người nào sẵn sàng để được những người truyền giáo giảng dạy. Một người được kêu gọi với tư cách là người lãnh đạo truyền giáo trong tiểu giáo khu hoặc chi nhánh. Người lãnh đạo truyền giáo đó tiếp xúc chặt chẽ với những người truyền giáo toàn thời gian và những người tâm đạo của họ.

Có nhiều cách các anh chị em có thể đáp ứng cho bốn phận riêng của mình một cách hữu hiệu hơn để giúp tìm ra những người cho những người truyền giáo giảng dạy. Cách đơn giản nhất sẽ là cách tốt nhất.

Cầu nguyện để được Đức Thánh Linh hướng dẫn. Nói chuyện với các vị lãnh đạo địa phương và những người truyền giáo, hỏi xin họ những lời đề nghị và hứa sẽ giúp đỡ họ. Khuyến khích những người khác tham gia với các anh chị em trong công việc này. Và hãy làm chứng bất cứ lúc nào về điều các anh chị em nói và làm rằng Chúa Giê Su là Đấng Ky Tô và Thượng Đế đáp ứng những lời cầu nguyện.

Tôi làm chứng rằng Đức Thánh Linh sẽ hướng dẫn các anh chị em đến với những người tìm kiếm lẽ thật khi các anh chị em cầu nguyện và làm theo như hướng dẫn đó. Và tôi biết từ kinh nghiệm rằng niềm vui của các anh chị em sẽ được lâu dài với những người đã chọn chấp nhận phúc âm và rồi kiên trì trong đức tin.

GHI CHÚ

1. Xin xem “News of the Church: Ward and Branch Missionary Work Emphasized,” *Liahona*, tháng Tám năm 2002, 4.

GIẢNG DẠY TỪ SỰ ĐIỆP NÀY

- Sách *Sự Giảng Dạy, Không Có Sự Kêu Gọi Quan Trọng Nào Bằng* chỉ dẫn chúng ta phải khuyến khích những người chúng ta giảng dạy nên đặt mục tiêu nhằm giúp họ sống theo các nguyên tắc mà họ đã học được (xin xem trang 159). Cùng với gia đình mình đang giảng dạy, hãy cân nhắc việc nhận ra các phước lành của công việc truyền giáo như đã được Chủ Tịch Eyring đề cập đến, và nếu được Thánh Linh thúc giục, hãy mời gia đình đó đặt mục tiêu để chia sẻ phúc âm.
- Hãy cân nhắc việc thảo luận kỹ với gia đình đó những cách chia sẻ phúc âm, và nhớ đến lời khuyên dạy của Chủ Tịch Eyring rằng “cách đơn giản nhất sẽ là cách tốt nhất.” Để học thêm về việc thảo luận kỹ và chia sẻ ý kiến, xin xem *Sự Giảng Dạy, Không Có Sự Kêu Gọi Quan Trọng Nào Bằng* trang 160.

GIỚI TRÉ

Nhiều Người Truyền Giáo trong Cuộc Đời của Tôi

Bài của Elizabeth S. Stiles

Chúa Nhật đầu tiên tham dự nhà thờ với những người truyền giáo, tôi nhận ra những người tôi đã lớn lên với họ và quen biết từ cộng đồng. Tôi gặp một trong những người bạn học thân nhất của tôi, những người thư ký của trường tiểu học và trung học, một thiếu nữ tôi đã không tử tế lắm trong quá khứ và ngay cả một thanh niên tôi đã từng rất thích.

Mỗi người này đều có một ảnh hưởng lâu dài đối với tôi. Người bạn thân nhất của tôi là một thiếu nữ vô cùng liêm khiết, và nhờ chị ấy nên tôi đã chọn tiếp tục tìm hiểu Giáo Hội. Những người thư ký vẫn nhớ tôi lúc còn đi học và đã giúp tôi biết rằng tôi rất quan trọng. Tôi học biết về tình yêu thương của Thượng Đế và lòng bác ái từ người thiếu nữ đã chấp nhận tôi mặc dù hành vi không tử tế lắm của tôi đối với chị ấy trong quá khứ. Người thanh niên mà tôi rất thích lúc còn nhỏ đã nêu lên một tấm gương tốt, tôi đã nhận ra ánh sáng của anh ấy và muốn được ở gần anh ấy.

Những kinh nghiệm này đã giúp tôi biết được rằng, ngay cả trước khi gặp những người truyền

giáo lần đầu tiên, Cha Thiên Thượng đã chuẩn bị cho tôi tiếp nhận phúc âm qua những người mà Ngài đặt xung quanh tôi. Tôi học được từ họ rằng những điều nhỏ nhặt chúng ta làm đều có thể có được hiệu quả lớn lao. Quan trọng hơn hết, tôi đã học biết được rằng công việc truyền giáo bắt đầu với tôi.

TRẺ EM

Phúc Âm—một Ân Tứ để Chia Sẻ

Từ *phúc âm* có nghĩa là tất cả những lời giảng dạy và các giáo lễ được Chúa Giê Su Ky Tô cũng như các vị tiên tri của Ngài ban cho chúng ta. Phúc âm giống như một cái giỏ đựng đầy quà của Cha Thiên Thượng. Các anh

chị em có thể giúp ban phát những món quà này cho người khác. Các anh chị em có thể chia sẻ món quà của phúc âm này với ai?

Hãy đọc mỗi câu thánh thư này và lập ra một bản liệt kê hoặc vẽ một số món quà được gồm vào trong phúc âm.

1. Gia Cơ 5:14–15
2. Mô Si A 16:6–7
3. 3 Nê Phi 18:1–10
4. GLGU 20:72–73
5. GLGU 33:16
6. GLGU 89:4, 18–21
7. GLGU 132:46
8. GLGU 137:10
9. GLGU 138:32–34

Sự Phục Hồi Tất Cả Những Sự Việc

Nghiên cứu tài liệu này và nếu thích hợp, hãy thảo luận tài liệu này với các chị em phụ nữ mà các chị em thăm viếng. Sử dụng những câu hỏi để giúp các chị em củng cố các chị em phụ nữ của mình và làm cho Hội Phụ Nữ thành một phần tích cực trong cuộc sống của các chị em.

Tiên Tri Joseph Smith tổ chức Hội Phụ Nữ là một phần thiết yếu của Giáo Hội. Với tư cách là một chủ tịch đoàn, chúng tôi hy vọng có thể giúp các chị em hiểu lý do tại sao Hội Phụ Nữ là thiết yếu trong cuộc sống của các chị em.

Chúng ta biết rằng các phụ nữ trong Kinh Tân Ước đã cho thấy đức tin nơi Chúa Giê Su Kỵ Tô và tham gia vào công việc của Ngài. Lu Ca 10:39 nói về Ma Ri, là người “ngồi dưới chân Chúa mà nghe lời Ngài.” Trong Giảng 11:27 Ma Thê làm chứng về Đấng Kỵ Tô: “Người thưa rằng: Lạy Chúa, phải, tôi tin Chúa là Đấng Kỵ Tô, Con Đức Chúa Trời, là Đấng phải đến thế gian.” Công Vụ Các Sứ Đồ 9:36, 39 nói về “trong đám môn đồ, có một người đàn bà tên là Ta Bi Tha, . . . người làm nhiều việc lành và hay bố thí. . . . Hết thấy các đàn bà góa đều đến . . . và giơ cho người xem bao nhiêu áo xống và áo ngoài, lúc [người ấy] còn sống ở với mình đã may cho.” Phê Bê, trong Rô Ma 16:1–2, là “làm nữ chấp sự” và “người đã giúp nhiều kẻ.”

Những mẫu mực về đức tin, chứng ngôn và sự phục vụ này tiếp tục trong Giáo Hội ngày sau và được chính thức hóa với tổ chức của Hội Phụ Nữ. Julie B. Beck, chủ tịch Hội Phụ Nữ trung ương, dạy:

“Cũng giống như Đấng Cứu Rỗi đã mời gọi Ma Ri và Ma Thê của thời Tân Ước tham gia vào công việc của Ngài, các phụ nữ của gian kỳ này có một nhiệm vụ chính thức phải tham gia vào công việc của Chúa. . . . Tổ chức Hội Phụ Nữ vào năm 1842 đã huy động khả năng tập thể của phụ nữ và những chỉ định cụ thể của họ để xây đắp vương quốc của Chúa.”¹

Chúng ta hoàn thành công việc của mình khi chúng ta tập trung vào các mục tiêu của Hội Phụ Nữ: gia tăng đức tin và sự ngay chính cá nhân, củng cố gia đình và nhà cửa, cũng như tìm kiếm và giúp đỡ những người hoạn nạn.

Tôi làm chứng rằng Hội Phụ Nữ đã được Chúa tổ chức để phụ giúp trong công việc cứu rỗi. Mỗi chị em trong Hội Phụ Nữ đều đóng một vai trò thiết yếu trong việc hoàn thành công việc thiêng liêng này.

Silvia H. Allred, đệ nhất có vấn trong chủ tịch đoàn trung ương Hội Phụ Nữ.

Từ Thánh Thư

Giô Ên 2:28–29; Lu Ca 10:38–42;
Ê Phê Sô 1:10

Từ Lịch Sử của Chúng Ta

Chị Julie B. Beck đã dạy là “chúng ta biết qua Tiên Tri Joseph Smith rằng Hội Phụ Nữ là một phần

chính thức của Sự Phục Hồi.”² Tiên tri phục hồi bắt đầu với Khải Tượng Thứ Nhất vào năm 1820 và tiếp tục “từng hàng chữ một, từng lời chỉ giáo một” (GLGU 98:12). Khi Hội Phụ Nữ được chính thức tổ chức vào ngày 17 tháng Ba năm 1842, Vị Tiên Tri đã dạy các phụ nữ về vị trí thiết yếu của họ trong Giáo Hội phục hồi. Ông nói: “Giáo Hội chưa bao giờ được tổ chức một cách toàn hảo cho đến khi có tổ chức của các phụ nữ.”³

GHI CHÚ

1. Julie B. Beck, “Làm Tròn Mục Đích của Hội Phụ Nữ,” *Liahona*, tháng Mười Một năm 2008, 108.
2. Julie B. Beck, “Làm Tròn Mục Đích của Hội Phụ Nữ,” 108.
3. *Những Lời Giảng Dạy của Các Vị Chủ Tịch Giáo Hội: Joseph Smith* (2007), 483.

Tôi Có Thể Làm Gì?

1. Tôi sẽ giúp đỡ được gì cho các chị phụ nữ tôi thăm viếng giảng dạy trong tháng này mà mình họa được tấm gương về đức tin của các nữ môn đồ của Chúa Giê Su Kỵ Tô?

2. Tôi sẽ nghiên cứu lời giảng dạy nào về phúc âm phục hồi để củng cố chứng ngôn của mình trong tháng này?

Để biết thêm thông tin, xin vào www.reliefsociety.lds.org.